

TORONYIRÁNY

XV. 52.

2021. december 26.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

A Szent Család: Jézus, Mária és József

December 28. Aprószentek, vértanúk

Január 1. Szűz Mária, Isten anyja (Újév)

Jézus ifjúkoráról csak annyit hallunk, hogy gyarapodott korban, bölcsességben, Isten és emberek előtti kedvességben. Tulajdonképpen minden egészséges gyermekről el lehetne mondani, hogy a korral együtt gyarapszik tudása és bölcsessége. De itt a szöveg többet állít. Jézus később különleges tudást és bölcsességet árult el. Úgy tudott viselkedni, mint az Isten Fia, aki egyesíti magában a teljes prófétai és papi küldetést. Nála a tudás az Atya közvetlen ismeretéből táplálkozott. Tehát ahogy bontakozott földi élete, ahogy bővült a tapasztalás köre, úgy tökéletesedett benne a fiúság megnyilvánulása is. Ez adta szellemének azt a vonást, amit Lukács kedvességnek nevez. Úgy tudott az Atya kedvében járni, hogy nem lett rideg az emberekhez, viszont az emberek jóakarátát is úgy kereste, hogy semmit sem áldozott fel az Atya előtti hódolatból. Ezt a kiegyensúlyozottságot később is megtapasztalták benne mindazok, akik előítélet nélkül tekintettek rá, és figyelték szavait. Csak azok számára lett botránkozás tárgya, akik féltették tőle hatalmukat, befolyásukat, kiváltságukat, vagy akik ösztöneik síkjáról nem tudtak felemelkedni arra a szellemi magaslatra, amelyet ő mutatott.

Jézus embersége tehát a lét síkján a Fiú megjelenési formája volt. Ezt a fiúságot azonban ő is csak összeszedettségével, magatartásával és tetteivel fejezhette ki. Ebben a magatartásban és kifejezési módban egyre tökéletesedett. Még a szenvedés elviselésével is mélyült benne az Atya iránti engedelmisség (Zsid 5,8). Hasonló a mi életünk is. A kegyelem által a lét rendjében Isten fogadott gyermekeivé válunk. De ennek a belső tartalomnak bennünk is tudatosulni kell, sőt, erkölcsi erőfeszítésünkkel egyre jobban hozzá kell idomítanunk ösztönös természetünket a krisztusi eszményhez.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. 1Sám 1,20-22.24-28** A szülők iránti tisztelet és az idős szülőkről való gondoskodás alapvető emberi kötelesség.
- 2. 1Jn 3,1-2.21-24** A családi életet jellemezze a kölcsönös szeretet, tisztelet és megbecsülés.
- 3. Lk 2,41-52** A 12 éves Jézus úgy érzi, hogy neki már az Atya házában, a jeruzsálemi templomban kell maradnia és tevékenykedni, de elfogadja, hogy még szülei körében, a názáreti otthonban kell fejlődnie és készülni, hogy felnőttként teljesítse küldetését.

A 12 éves Jézus

Jézus serdülőkorából a kánoni evangéliumok csak ezt az eseményt közlik. Ezt sem a kíváncsiság sugallta, mint pl. az apokrif Tamás-evangélium gnosztikus ízü elbeszéléseit a második században. A Lukács által közölt jelenetben nincs semmi rendkívüli, semmi csodálatos. Csupán azt mutatja be, hogy a tizenkétéves Jézusban megvolt az istenfiúi öntudat, de olyan fokban, ahogy az egyáltalán egy tizenkétéves serdülőben meglehetően. Az evangélisták a valóságos Jézusról beszélnek, aki tudja magáról, hogy az Isten egyszerűen Fia, de emellett egészen ember, és egészen emberi életet él. Öntudata, emberi magatartása bontakozik és tökéletesedik.

A törvény szerint (Kiv 23,14; MTörv 16,16) a zsidóknak évenként háromszor kellett Jeruzsálembe zarándokolniuk, húsvétkor, pünkösdkor és ősszel a sátrak ünnepén. A húsvéti zarándoklatot vették a legszigorúbban, hiszen ez volt a legnagyobb ünnep. Jézus számára valószínűleg ez volt az első zarándoklat. A tizenkettedik életévét tartották a törvény előtti érettség korának. Galileából rendszerint lementek a Jordán völgyébe, és Jerikó felől közelítették meg Jeruzsálemet. A Szamarián át vezető rövidebb utat lehetőleg elkerülték, mert a szamariaiak régi vallási vitában álltak a zsidókkal az áldozatbemutatás helyét illetően, és barátságtalanul fogadták az átvonuló csoportokat, mint ahogy Lk 9,54-ből tudjuk. Az egyes csoportoknak bizonyára megvolt a hagyományos szállása Jeruzsálemben. Az ünnepi szertartásokon a férfiak, a nők és a fiatalok a maguk szokásos rendjében vettek részt. Délvidéken egy tizenkétéves fiú már meglehetősen önállóan számított. Így történhetett, hogy Jézus elmaradását csak a hazafelé vezető út

első napjának végén veszik észre. József és Mária visszatérnek a városba, és harmadnap találják meg a templom valamelyik csarnokában, ahol a törvénymagyarázók tanítottak. Egy ilyen hallgató csoporthoz szegődött, és maga is feltett bizonyos kérdéseket a törvény értelmére vonatkozólag. Biztos, hogy semmit sem elővételezett későbbi igehirdetéséből és bizonyítékából. De a kérdések olyan összefüggésben hangzottak el, hogy a jelenlévők csodálkoztak okosságán. Más volt ez, mint amit Josephus Flávius saját magáról mond, hogy tizennégy éves korában neves rabbik tőle kértek tanácsot. A templomi jelenet olyan volt, hogy Mária és József sem számítottak rá. A szöveg azt mondja, hogy megdöbbenek. Szembe találták magukat Jézus misztériumával, amely ott lebegett körülötte az angyali üdvözlés óta. Nem fiatalos kedvtelés miatt maradt el, hanem az Istennel kapcsolatos dolgok miatt. Ezért Mária szava nem figyelmeztetés, hanem inkább a fájdalom kifejezése: Miért tetted, miért okoztad ezt a bánkódást? A felelet újra meglepő: Nem tudtátok, hogy Atyámnál kell időznöm? Az egész történet jelentőségét ez a válasz adja meg. Jézus emberi öntudatával már ismeri az Atyát, felismeri saját fiúságát is, de még nem tudja milyen lesz a küldetése. Még csak arra képes, hogy fiúsága miatt elkülönítse magát a világtól, de részletek még nem alakultak ki benne. Később sokkal több tapintattal és megértéssel intézi el a kényes kérdéseket. Tökéletesül benne az érzék, hogy az Atya iránti szeretetet és engedelmisséget összhangba hozza az emberek szeretetével.

Mária és József sem fogták fel a felelet teljes értelmét. Főleg azt nem, hogy mi az igazi kapcsolat az Atya és a Fiú között. Jézus igazi fiúságának kinyilatkoztatásához az ő egész élete, tanítása, halála és feltámadása kellett. Csak onnan visszatekintve lehetett őt megérteni. Mária és József egyelőre még csak annyit tudnak, amennyit az ószövetségi jövendölések és a születésével kapcsolatos jelenségek elárultak. De érezhető, hogy a jeleket különös odaadással figyelik, hiszen tudják, hogy Isten nagy terve egyszer megvalósul. A következő évek azonban még nem hoznak semmi újat. Mária úgy gondol vissza ezekre az évekre és erre a családi együttlétre, hogy „engedelmeskedett nekik”. A kijelentés elsősorban a nehéz jeruzsálemi napokat akarja enyhíteni. Az kifélé engedetlenségnek látszott, de később Mária megértette, hogy Jézus viselkedése mögött az igazi fiúság titka húzódott meg.

De ha a sugalmazott szöveg kiemeli Jézus „engedelmisségét”, abban meg kell látnunk a minden időkre vonatkozó tanítást is. A Fiú egészen ember lett, s ezzel vállalta a beilleszkedést az élet jogos kereteibe. Egészen elismerte a szülők tekintélyét, s egészen átélte, hogy az engedelmisség és a többi erény gyakorlása vezet erkölcsi teljességre. A megtestesülés mint természetfölötti beavatkozás nem törte szét a természetes kereteket.

Lukács itt is értékes utalást tesz Mária lelkületére. Érezhető, hogy őt érdekelte legjobban fiának titka. Ahogy megőrizte a betlehemi pásztorok szavait és Simeon kijelentéseit, úgy megtartotta emlékezetében ezeket a szavakat is. Mária az apostoli egyházban a hit példája. Kegyelmi teljessége folytán egészen kitárult Isten felé. Volt szeme, hogy észrevegye a természetfölötti jeleket, és volt füle, hogy meghallja az isteni üzenetet. Mindent igyekezett feldolgozni magában.

Gál Ferenc

Boldog család (23.)

Parancsolatok a családban

A harmadik parancsolat mondja: „Az Úr napját szenteld meg!” Az elbeszélésekből tudjuk, hogy a római nemesek a szombat megünneplését kigúnyolták, azt állították, hogy a zsidók lusták. A Biblia mesterei pedig arra igyekeztek, megértessék, hogy az emberek akkor is értékesek, ha nem termelnek semmit. A vasárnap nagy ajándéka abban áll, hogy megszabadulunk a hétköznapi gondjaitól, és kapcsolatba lépünk valami szent és mélyeséges örömmel. A szeretett személy - mondja az Isten - igényli az emelkedett és a szent pillanatok. Sok esetben előfordul, hogy több időt töltünk el munkatársainkkal, osztálytársainkkal, mint a családtagokkal. Sokan elhiszik a mondást, amely szerint a kapcsolatban „a hosszan töltött időnél lényegesebb a minőségi idő”. Ez a gondolat elterjedt a hetvenes években, amely abban a teóriában csúcsosodik ki, amely szerint a szülők gyermekekre fordított 15 perce elegendő az egész napra.

Ez egy régen elavult felfogás. Egy körkérdés utána akart nézni a gyermekek soraiban, jobban örülnek-e egy „minőségi félórának” a szülők társaságában, vagy pedig szívesebben vannak velük több, mint négy óra hosszat, akkor is, ha elvonják őket a munkától vagy fontos tevékenységtől. A gyerekek inkább a mennyiséget, azaz a hosszabb időt választották. Szeretik látni a szülőket, hogy érezzék és tudják, nincsenek egyedül a lakásban, hanem védelmet élveznek, még akkor is, ha a szülők nem kifejezetten velük foglalkoznak. A vasárnap a fontos dolgok napja, a többi nap pedig a fontos ügyeké. Az a lényeg, hogy közösen éljék és ünnepeljék az Úr napjának lelki és vallásos vonásait, így teljes egészében a harmadik parancsolat bölcs irányításában állunk: a hét egyik napját a személyes lelki feltöltődésünkre kell szentelni, ahol szeretetben, derűben és közös örömeinkben osztozkodunk. A családi életben is szükség van a „szent” pillanatokra, az örömeink okára, az együtt ünneplésre, a közös és tetszetős játékokra, amelyek erőt adnak. Ezeknek a pillanatoknak a vetülete vagy az alapja az együttlétben létezik, nem csak fizikai közelségről van szó. Egy és ugyanazon környezetben való élet, ahol egy fiatal is jelen van, nem jelenti okvetlenül azt, hogy különleges gondot kell rá fordítani. Amikor egy szobában vagytok gyermeketekkel, közelében vagytok, de nem ültök okvetlenül mellette. Az együttlét kapcsolatot jelent. Az apa és a fiú, amikor egy labdarúgó-mérkőzést néznek a televízióban vagy a stadionban, lehetnek együtt, de lehetnek egymástól távol is. A fiatal egyedül érzi magát, és arra gondol, hogy a sport apja számára fontosabb, ebben az esetben az apa s a fiú nem voltak együtt. Abban az esetben, ha a fiatal ezt az üzenetet teszi magáévá: „A legfontosabb dolog, hogy együtt legyek veled. Szeretek veled együtt focimérkőzésre menni”, az apa és a fia kapcsolat alakított ki, és a fiú érzi, hogy szeretik.

A fejlődésben lévő fiatalok magabiztosabban szembesülnek azokkal a kihívásokkal, amelyet a kamaszkor jelent a számukra, ha tudják, hogy a szülők mellettük vannak és részt vesznek hétköznapi életükben.

Érdekes a válasz, amelyet ötezer felnőtt adott, amikor megkérdezték őket: „Mit nem értékeltetek szüleitekben, amikor fiatalok voltatok?“, a válasz ez volt: „Mindennapi életemben nem vettem részt”. A fiatalok azt akarják, hogy a szülők életük részét képezzék. Ez a közösségi élet nemcsak a jövőben jó emlék, hanem a jelenben is mély szeretetkapcsolatot jelent. Segítetek gyermekeiteknek a házi feladat elkészítésében, legyetek ott egy mérkőzésükön, vagy menjetek együtt vásárolni, ez mind közel hoz benneteket egymáshoz. A szülők figyelmes odafigyelésének ez az üzenete. „A te érdekeid számomra nagyon fontosak.”

A negyedik parancsolattal: „Apádat és anyádat tiszteld!” Isten azt akarja mondani, hogy a szülők által ő adta az életet. Ez egy olyan tartozás, amit soha nem tudunk visszafizetni, vagy meghálálni. Lényeges, hogy egész életünkben kimutassuk hűségünket. A szülőket akkor tiszteljük, ha elfogadjuk, hogy vezessék életünket, ha bekapcsoljuk őket elhatározásainkba, ha megértjük gondolataikat, ha felfogjuk azt a szeretetet, amellyel viseltetnek irántunk egész életünkön át. Egyidőben a köszönet és a hála az életnek az egyik alapvető jellegzetessége.

Az ötödik parancsolat: „Ne ölj!” A Tízparancsolat vallási törvények gyűjteménye, amelyet egy olyan nép kapott, amelynek már voltak polgári törvényei: miért kellett mindezt megismételni Istennek a Sínai-hegynél? Tény az, hogy az ötödik parancsolat jelentősége messze felülmúlja az irodalmi és a törvényi műfajt. Valójában ezt akarja mondani: Ne rombold szét az isteni lehetetlent, amely ott van minden emberben. Napjainkban a világ sajnálatos módon tele van lelki gyilkosokkal, miközben lakások és középületek balkonjairól a béke zászlaját lobogtatják. Ez a parancsolat tiltja, hogy megalázzuk a másikat, ami azt jelenti, hogy óvatossá kell lenni a bírálatokban, és semmisségné látszó sértésekben, pletykát, megszólast, haragot kerülni kell. Soha nem szabad alul értékelni azt, hogy készségesek legyünk a meghallgatásra. Gyakran előfordul, hogy a házastársak vagy maguk a gyerekek is úgy érzik, hogy rozoga bútoroknak számítanak a családban, ostobák és kivételalók. Gondoljuk meg: ne takarékoskodjunk a gyakori dicsérettel. Egy jó tanács: Emeld fel, ne dobd le, vígyázzatok egymásra!

A hatodik parancsolat tévesen, a jelentősebb és a legtöbbet vitatott kérdések közé tartozik. Pedig nagyon egyszerű: semmi más feladata nincsen, minthogy óvja a szexualitás szépségét és elsőrendűségét, ami nem más, mint a család „emberi és lelki alapja”. A fiatalok a külvilág nyomása alatt szenvednek. Elsősorban szüleiktől kell megtanulniuk a szexualitás igazi értékét. A szülők feladata, hogy kellő időben, okosan „bedobjanak” minden problémát. A bensőséges szeretetet a gyerekek tőlük tanulják meg és kölcsönösen ügyelni kell arra, hogy megtartsák a kellő egyensúlyt. Nem könnyű, sőt néha kifejezetten nehéz dolog segíteni ezen a téren a fiataloknak anélkül, hogy a közlés ne valami dörgedelmes figyelmeztetés lenne. Minden eszközt meg kell ragadni, hogy megértessük a fiatalokkal: a szexuális kihágást nem lehet „természetes” dolognak venni. A minden értelemben átélte mély családi kapcsolat a legbiztosabb módszer, hogy szembenézzünk a kísértésekkel és legyőzzük azokat.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Örökség, amit elfeledtünk

Az Istenről szóló tudománynak is megvan a maga sajtáságos útja - mindmáig. Így aztán mindig érdekes és meditációra kényszerítő egy-egy állomás, mint például az a sajtáságos „módszer”, amely himnuszok nyelvén közelíti meg az isteni misztériumot. Poitiers 367-ben elhunyt püspöke, a szentté avatott Hilárius korának békétlenségében (rabságában!) döbbsent rá, milyen fontos, hogy a keresztények jól ismerjék a hit tanítását, s minél szorosabban kapcsolódjanak a liturgiához. Míg pogány volt, félt a haláltól, beteljesedvén élete, már ekként szólt: a halál (az elmúlás) az el nem enyésző hajnal fénye, s ebben a fényben a hitvalló halandó „vég nélkül az Úr szeretetét és hűségét hirdeti”.

Ő, aki „a himnuszok költésében elsőnek virágozott”, hitmegvallásáért számúzva, a görög egyházban ismerte meg a „szent költészet” teológiai értékét; a megmaradt műveiből világosan kiderül: azt írta elsősorban, amiért egész életével harcolt a kor tévtanai közt, s amit a Hitvallás így fejez ki: *A fiú az Atyával egylényegű.* Nehéz kérdés, a keresztény élet központja, hiszen a Szentháromságról van szó, s Hilárius a latin klasszikus költészetben gyökerező, nehéz veretű sorait a „Szentháromságnak, avagy az Egylényegű Igének” szenteli:

*Élő minden idők előtt,
Kezdetől született s mint az Atyád, örök!
Mert hogy hordana ily nevet,
Kezdetől ha Fiú nincs, kinek Atyja ő?
Két ízben születettél nekünk,
Krisztus: először szült a születetlen Úr
Istenül - azután a Szűz
Testben földre hozott, Istenül-emberül (...)
Híven hordja e nép neved,
Istentől született Isten, imája egy:
Benned vágyina maradni ő,
S hogy te benne maradj, vággyal esenkedik.*

(Sík Sándor fordítása)

Karácsony ünnepkörének „szent szövegei” közé illő imádság ez, valóságos kiáltás a kiüresedő világban, amint Hilárius *Hajnali éneke Krisztus énekéről*, e különös „igehirdetés”, amely a próféták szavát, az angyal titokzatos közlését a názáreti leánynak, s mindenek beteljesedését éneklő „hajnal előtt, világ előtt” Krisztusról, akinek születését ekként „kommentálja” a kortárs, Szent Ágoston: „Az okosak e nagy csodát inkább képzelgésnek, mint ténynek szeretnék tartani. Ezért mivel Krisztusban, az Istenben és az emberben hinni nem tudnak, az emberit megvetik, az istenit, mivel le nem nézhetik, nem hiszik. Minél megvetendőbb nekik, annál kedvesebb legyen nekünk a test az Isten-ember alázatosságában.”

Agnosztikus korban élünk, naponta erősséget vár a lélek, amely védettséget akar, értelmes párbeszédet a világgal, a hívő, aki már csupán a hit által lehet kortársa Jézusnak, amint Kierkegaard, a XIX. századi keresztény szellemiségű bölcsele írja.

Hogyne lenne termő s teremtő a hiláriusi megvallás, ha gyakorta elmondjuk Isten Fiának:

*Te Ige az Úr szívéből, Út, Igazság és Ige (...)
Atyád jobbja, hegy és bárány, sarkalatos sziklakő,
vőlegény, Isten, galamb, láng, égő pásztor és kapu!*

(Babits Mihály fordítása)

Századok istentudománya sűrűl itt egybe, s lesz örökség századokra.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei utolsó száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A szokásos rovatokon kívül írások, tudósítások olvashatók a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat jubileumi konferenciájáról, a Szent Rókus templom felújításáért mondott hálaadó püspöki szentmiséről, a plébániai munkatársak zarándoklatáról, valamint a Szent Dömötör Kórházlelkesi Szolgálat szakmai napjáról és ünnepi képeslap akciójáról. A kiadvány beszámol Michael August Blume pápai nuncius szegedi látogatásáról, az ÁGOTA közösségének jubileumi ünnepségéről, továbbá a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás szeretetvendégségéről, valamint a 975 éve elhunyt Szent Gellért püspök életútjáról, szolgálatáról. A magazin karácsonyi számát a Szeged-Csanádi Egyházmegye kulturális és sportéletét összefoglaló hírek zárják.

A jelenleg mintegy hétezer gyermekről, fiatalról gondoskodó Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató - a járványhelyzet ellenére - az idén is megszervezte, hogy a rájuk bízott gyermekeknek ünnep legyen a karácsony és személyre szóló ajándékot kapjanak. Bár a hagyományos, nagyszabású karácsonyi ünnepségek elmaradtak, a nevelőszülőknél és lakásotthonban nevelkedők egy videós alkalmazás segítségével ünnepelték együtt a karácsonyt. A nevelőszülőknél és lakásotthonban élő gyerekek pedig most is személyre szabott ajándékot kaptak, melyet a szolgáltató „angyalok” juttattak el nekik. Az idén 35 adományozó szervezet (minisztériumok, háttérintézmények) és számos magánszemély segített abban, hogy valóra váljon a gyermekek álma.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye, valamint a Rádió88 közös, karácsonyi akciójának köszönhetően 88 szegedi, illetve Szeged környéki rászoruló készülhetett méltóképpen az ünnepekre. December 18-án és 19-én a Szent Gellért Fórumban egészségügyi szűréseken vehettek részt a támogatásra szoruló, miközben fodrászok és kozmetikusok segítettek megszépülésükben. A résztvevők halászlével, ajándécsomagokkal és meleg ruhákkal tértek haza otthonaikba.

Mintegy 2300 alkotás érkezett a Jó szívvel, jó szóval a gyógyítókért című képeslapkészítő akcióra, melyet a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség Szent Dömötör Kórházlelkesi Szolgálat munkatársai advent első napjaiban hirdettek meg. A szeretetet küldő képeslapokat december 21-én, a Petri Gábor Klinikai Tömb aulájában adta át Lengyel Csaba professzornak, a Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Klinikai Központja elnökének Kondé Lajos pasztorális helynök és Máramarosai Mária koordinátor.

A Székesegyház karácsonyi miserendje:

December 26-án, Szent Család: Jézus, Mária és József ünnepe: vasárnapi miserend (8.30, 10.00, 11.30 és 18.00 óra)

December 27-én, Szent János ünnepén, a szentmise 18.00 órákor kezdődik, melyen a hagyományos Szent János-napi borszentelést is megtartják.

Az ünnepek közötti időszakban, december 28-án, 29-én és 30-án a szentmisék 18:00 órákor lesznek.

December 31-én, Szent Szilveszter ünnepén 17 órától Kiss-Rigó László püspök celebrál ünnepi hálaadó szentmisét. A szentmisét követően tartja hálaadó ünnepségét Kondé Lajos plébános vezetésével a Belvárosi Plébánia közössége.

A Székesegyházban az új esztendő első napján a szentmisék 8.30-kor, 10.00 órákor, 11.30-kor és 18.00 órákor kezdődnek.

A tarjánvárosi Szent Gellért templomban december 27-én, a 18 órai szentmisét követően rendezik a hagyományos Szent János-napi borszentelést. Szent Szilveszter ünnepén, december 31-én, pénteken 16 órától tartják a hálaadó ünnepi szentmisét.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont urnatemetője december 26-án, vasárnap 9.00-17.00 óráig várja a hozzátartozókat, december 27-én zárva tart. December 28-án, 29-én és 30-án 9.00-17.00 óráig, december 31-én, valamint január 1-jén 9.00 és 14.00 óra között látogatható. Az új esztendő 2. napján az urnatemető 9.00-14.00 óráig tart nyitva.

A móravárosi Szent Kereszt templomban december 31-én délután 4 órákor kezdődik az évvégi hálaadó szentmise. Január elsején, Szűz Mária, Isten Anyja napján 16 órákor, január 2-án 10 órákor kezdődik az ünnepi szentmise. Az algyői Szent Anna templomban (Tüskevár u. 1.) december 31-én és január 1-jén 14.30-kor, január 2-án pedig 8.30-kor várják a közösség tagjait a szentmisékre.

Az új esztendő első napján, január 1-jén, 11 órákor Békéscsabán a Páduai Szent Antal társszékesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrál szentmisét.

Új évi hangversennyel várja a közönséget a Szegedi Nemzeti Színházban a Filharmónia Magyarország. A 2022. január 3-án, vasárnap 19 órákor kezdődő koncerten közreműködik a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara, szólót játszik Marley Erickson (hegedű), Matuska Flóra (cselló) és Eszenyi Zsombor Dániel (klarinét). Vezényel: Medveczky Ádám. A műsorban Erkel Ferenc, Bartók Béla, Weiner Leó, valamint Antonín Dvořák és Gioachino Antonio Rossini művei hallhatók. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), online a jegymester.hu oldalon, valamint a koncert előtt a helyszínen.

A kialakult járványhelyzet miatt átalakította hajléktalan teajáratát a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás. Zsíros kenyér és tea helyett most zárt dobozokban élelmiszert (konzervet és multivitaminos immunerősítő üdítőt) visznek közvetlenül a rászoruló lakóhelyeire, akik szerdánként meleg ruhát, kesztyűt, sapkát, takarót is kapnak.

Bízunk

Újra
Életünket

Krisztusra!

2021

2022

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.